

Kulturvandring mellan Liljeholmen och Mälärhöjden 23 september 2021

Sex tappra deltagare mötte vår guide Birgitta Biesheuvel från Hägerstens Hembygdsförening denna dag med ihållande regn.

Medan vi stod under tak passade Birgitta på att visa oss en bild över området Nynäs från senare hälften av 1800-talet.

Det var en vildvuxen kåkstad med enkla bostäder och småindustrier.

Området låg söder om Lövholmen ner mot Trekanten, men med tiden förslummades Nynäs och 1980 revs de sista resterna.

Här i bakgrunden ser man Fruktleksparken, som har funnit i drygt 20 år.

Området var tidigare ruffigt men har blivit väldigt populärt bland barnfamiljer sen lekparken kom till.

Vid Trekantens badplats har man fin utsikt mot Nybohovs vattentorn från början av 1900-talet, som ser ut som en gammal fästning.

Till höger om vattentornet ser man det som en gång var en skidbacke.

Backen var väldigt brant och slutade dessutom vid strandkanten och eftersom isen inte alltid bar, blev det många som skadade sig på ett eller annat sätt.

Slutligen stängdes backen och liften monterades ner.

Vid andra änden av Trekanten hukar byggnaderna som hör till Blommensbergsskolan under Essingeleden högt där uppe.

Några av de gamla byggnaderna revs när Essingeleden byggdes och andra kom till i stället.

Under 1970-talet minskade elevantalet och skolan var stängd under ett antal år innan staten tog över verksamheten.

Idag är det åter full fart på skolverksamheten, nu med kulturell inriktning.

När vi kom fram till Vintervikens trädgård var det dags för fika.

Trädgården kom till i samband med Kulturhuvudstadsåret 1998. Den blev så populär så att den permanentades.

Trädgården och caféet drivs idag av en förening med ideella krafter.

Birgitta hade spanat in en lämplig plats under tak, där vår medhavda matsäck verkligen smakade gott.

Men det fanns mer att se, så vi fortsatte vår vandring genom Vintervikens område där Birgitta fortsatte sin berättelse.

År 1865 köptes hela området Vinterviken av Alfred Nobel. Han anlade en fabrik och testverksamhet för tillverkning av framför allt dynamit.

Tillverkning av sprängmedel fortsatte i Vinterviken till 1921 men Nitro Nobel hade viss verksamhet kvar ända till 1980-talet.

Svavelsyrefabriken är numera K-märkt och används bland annat för restaurangverksamhet.

På ett område strax bredvid huserar Skulptörförbundet.

På grund av olyckor på fabriken byggdes spränggroppar på 1870-talet, där de olika momenten i dynamitframställningen delades upp.

Nobels spränggroppar blev en lagskyddad fornlämning 1995.

Tyvärr hindrar det inte att de blir nedskräpade och fulla med graffiti.

I fonden ser man ett utrymme i betong där man kunde kontrollera sprängningsprocessen.

Vid badplatsen vid Örnberget, där Birgitta berättade om Lindholmen och Rotholmen där utanför, tog regn och vind i lite extra, så vid det här laget var de som inte hade regnbyxor rejält kalla och blöta.

Vi tog där ett gemensamt beslut att korta av vandringen och avsluta i Axelsberg. Alla var vid det laget ivriga att komma in i värmen.

Men alla var överens om att det hade varit värt strapatserna.

Det var en mycket intressant vandring och trots att vi hade gått samma väg många gånger förut fick vi veta mycket nytt.

För kontakt med Hägerstens hembygdsförening se hemsidan www.hembygd.se/hagersten.